

MILE ERAK

LJUBAV U PERSIJI

Leo commerce, 2010

Naziv knjige:
LJUBAV U PERSIJI – MILE ERAK

Copyright © 2010 za Srbiju Leo commerce, Beograd

Urednik:
Nenad Perišić

Lektura i korektura:
Nada Relić, prof.

Za izdavača:
Slađana i Nenad Perišić

Izdavač:
ID Leo commerce, Beograd

Tehničko uređenje:
BELPAK

Korice:
Pintor Project

Plasman:
ID Leo commerce, Beograd, Mihajla Bandura 36
011/375-2625, 375-2626, 375-2627, 063/507-334

E-mail:
nesaperisic@gmail.com, info@leo.rs
www.leo.rs

Štampa: BELPAK - Beograd
011 311 74 38
e-mail: belpak@sbb.rs

Tiraž: 500
ISBN 978-86-7950-113-4

*„Ovu knjigu posvećujem supruzi Radmili i sinu Goranu za
svu ljubav i podršku da ova životna priča dođe do čitalaca.“*

Mile

PREDGOVOR

SUPTILNE OČI DIPLOMATE

Diplomatija je časno i suptilno zanimanje. Čast se ukazuje sposobnim i poverljivim ljudima. Poseban dar zapažanja i samopercepcije je uslov da diplomata obavi misiju, koju mu je poverila država.

Bogato iskustvo autora, u vojnoj diplomatiji, doprinelo je da se ova ljubavna priča osvetli na plastičniji način. Roman „Ljubav u Persiji“ stvaran je sa čudesnom mešavinom ljubavi, morala i poštenja, sa kojom je Mile Erak veoma vešto baratao. Sa manirom iskusnog pripovedača on uvodi čitaoca u drevnu civilizaciju Persije, SA posebnim opisom Teherana. Božanska arhitektura i imena njihovih graditelja nas uvode u carstvo misterije, koja i danas impresionira. Kroz ovaj roman se i doživljava. Gospodin Mile Erak je školovan i posvećeni diplomata. On je u knjizi „Ljubav u Persiji“ iskazao poseban dar za detalje, koje iskusni istoričari stavljaju na vrh svojih izučavanja. Erak ima suptilno oko i talenat da to zabeleži i prenese budućim posetiocima, a posebno diplomatama koji odlaze u ovu prijateljsku zemlju.

Glavni junaci ove knjige, diplomata Miša i lepotica iz Persije Makšid. nose težinu susreta dve vere, koje pobeđuje LJUBAV. Običaji vera su zapretili da život ne iznedri ovakav roman.

„Tako je malo ljubavi među ljudima. Ko ume da voli, ne bi trebalo ništa drugo da radi“, rekao je poznati pesnik DuškoRadović. Ovo je knjiga o ljubavi, kojih je malo na ovim našim prostorima među ljudima različitih vera. Naš autor je krenuo u radnju ovog romana, sa krilaticom „oči su ogledalo duše.“ U Persiji je zabranjeno da mlada žena razgovara sa nepoznatim. Njeno lice je zaštićeno maramom. Samo su oči kontakt sa okolinom. Dogodi se susret očiju i lepa TV spikerica je fokusirala našeg junaka Mišu. Desila se bujica strasti u čuvenom centru Dizin u Iranu. Opisi čedne nežnosti su briljantno odredili sudbinu ove nebeske ljubavi, a da nijedno od njih nije

bilo svesno posledica. Želja da se tradicija i običaji naruše bila je jača kod zanosne Makšid. Došlo je do susreta i Miša je upoznao familiju naše junakinje romana. Nisu tada znali da će im to biti poslednji dodir duše i tela. Opis i dijalozi, kod roditelja i familije zaljubljene Makšid, daju NADU da je suživot ove dve religije – pravoslavne i muslimanske – moguć.

Ovde bi priča mogla da se i završi. Miša je oženjen, a sa službom odlazi u Beograd...

Autoru romana pomoglo je što je u mladosti bio glumac. Veštim manevrom prebacuje radnju romana u Beograd. Erak je bravurozno opisao dve-tri ljubavi i započeo igru sa sudbinama i lomovima u duši nedužnih žrtava Mišine veze sa zanosnom Makšid. Centar duhovnog zemljotresa je novo lice romana, Aziza koja stiže u Beograd. Susret sa ćerkom za koju Miša nije znao napisana je filmskim jezikom. Emocije vojnog atašea i dvadesetogodišnje devojke iz Teherana, koja traži i nalazi oca je vrhunac radnje. Ispod „oklopa“, koji nose ljudi te struke u diplomatiji, krenule su suze radosnice. Miša ima sina Igora, kome treba saopštiti da ima sestru u Teheranu.

Naš moral u Srbiji teže prihvata ovakve ljubavi, a tu je i suprug Petrija. Sin Igor razapet je između oca i majke. Igorova devojka Marija pokušava da posreduje. Dileme, ljubav, ljubomora. Sećanja iz Dizina rasturaju Mišu. On odlazi u svoje selo. Roman poprima kafkijansku dramaturgiju. Pisac ovog teksta nije književni kritičar. Kao novinar sam pažljivi čitalac.

Roman se čita u jednom dahu. Postoji želja da se dočitava, analizira i uživa.

Kraj knjige ipak krije neke misterije. Mile Erak krije da piše novu knjigu, opet iz Persije.

Mirko Todorović ERA

LJUBAV U PERSIJI

Prvi deo

TEHERAN

Mišu su čekala još veća iskušenja i stroža pravila od onih koje je diktirala družina u njegovom rodnom selu. Polako se uklapao u još okrutnije društvo, a knjige su mu bile najveći drugovi. Sudbina se sa njim poigrala da prva knjiga koju je pročitao bude „Magelanov put oko sveta.“ Možda su stranice ove knjige uticale da se Mišina želja nikad ne ugasi da učestvuje u sličnim avanturama. Sticaj okolnosti je hteo da se kasnije opredeli za vojni poziv. Stupivši u vojnu školu u Sloveniji, počeo je pravi vojnički dril i najsurovija vojna pravila svalila su se na nejaka pleća. Temeljno izučavanje vojnih nauka imalo je za cilj da se starešine pripreme za armiju koja je imala visok rejting u svetu, a govorilo se da je to četvrta vojna sila u Evropi. Na kraju školovanja, po običaju, najbolji pitomci mogli su da biraju garnizon za početak vojničke karijere. Miši ovoga puta sreća neće okrenuti leđa, dobio je Beograd, što su svi priželjkivali. To je glavni grad i on pruža najbolje uslove za dalje usavršavanje iz svih oblasti, i to se mora iskoristiti. Vojne studije nisu davale neku širinu iz društvenih nauka, a stranim jezicima nije poklanjana naročita pažnja. Posle kraćeg vremena provedenog na komandnoj dužnosti, dobio je mesto profesora u specifičnoj vojnoj ustanovi.

Posao profesora podrazumevao je dalje usavršavanje iz pedagoško-psiholoških nauka. S obzirom na prirodu posla, u novoj sredini posebna pažnja poklanjana je izučavanju stranih jezika. Miši se iznenada pružila mogućnost da se oprobao u vojnoj diplomatiji, što je odavno želeo. Maštao je o drevnoj Kini. Posebno su ga zanimala tajne kineskog zida. Priželjkivao je da ode i u Tursku. Međutim, odlučeno je da ide u Iran, u drevnu

Persiju. Videće jednu od najstarijih civilizacija, Persijsko carstvo, stvarano nepunih trideset godina, a nestalo za jednu noć. Uživaće u razgledanju Persopolisa, simbola jedinstva, moći i pobede koja je garantovala mir među osvojenim narodima. Retko se pruža prilika da se doživi tako moćno carstvo koje se, u vreme Darija Prvog, prostiralo od Inda do žarke Libije, od ušća Dunava do Aralskog jezera. Biće pravo duhovno bogatstvo doživeti Isfahan, u koji je Abas Veliki smestio svoju prestonicu. Izabrao je prostranu oazu između planina iza kojih izviru i svetlucaju na suncu ogromna plavo-zelena kubeta džamija. Persijska tradicija i kultura bila je oblast koju je njegova supruga Petrija dobro poznavala. Pa eto, njena se želja ispunila, da lično upozna sve znamenitosti drevne Persije. Predstojale su obimne jednogodišnje pripreme za odlazak. Oktobar je u Teheranu jedan od najlepših meseci u godini. Posle trodnevnog putovanja u Teheranu ga je dočekalo pravo prolećno vreme. Celog života pratila ga je sudbina dokazivanja. Sada je trebalo opravdati poverenje koje mu je dato, da obavlja ovako delikatan posao.

Miša i Petrija su rado i često pozivani na ručkove i večere u diplomatskom koru. Za to je bilo dosta razloga. Bili su predstavnici zemlje koja je imala neutralnu politiku prema ovom regionu. Zbog toga su Mišina mišljenja i procene bili najbliže realnoj situaciji. Posebno ambasadori, sa bogatim diplomatskim iskustvom, koji nisu imali vojne atašee, cenili su njegovo mišljenje. Ovo je bilo ratno područje i trebalo je svoje vlade snabdevati pravim informacijama kako bi zauzimale političke stavove. Za diplomate, sa ratnog područja, posebno je bilo važno poslati informaciju kada se priprema ofanziva, kada će otpočeti, na kom sektoru borbenih dejstava i koje jedinice će biti angažovane.

Miši je jedan od najvažnijih ambasadora u diplomatskom koru priznao da je dva puta poslao pogrešne informacije koje su se odnosile na ratna dejstva. Nekoliko puta je slao datume kada će da otpočne ofanziva. Pa kad su šefovi u njegovom ministarstvu izgubili strpljenje, dobio je telegram sledeće sadržine: „Savetujemo vam da hitno odete u nadležno ministarstvo i najljubaznije zamolite da već jednom krenu sa tom ofanzivom.“ Drugi put je

poslao informaciju da je u okviru priprema za borbena dejstva, na stadionu, izvršena smotra kompletnih deset brigada sa naoružanjem i vojnom opremom.

„Kad sam dobio odgovor video sam da sam se ugruvao i drugi put.“ Miša ga je upitao: „Šta su odgovorili?“ Ambasador se kiselo nasmejavao i odgovorio: „Proverite još jednom da li je bilo baš deset brigada sa kompletnim naoružanjem i vojnom opremom.“ Miša je sasvim ozbiljno rekao: „Vaša ekselencijo, brigade su velike jedinice. Postoji mogućnost da je reč o jednoj brigadi u vašem slučaju.“ U obavljanju svakodnevnih poslova, Miši su brzo tekli ratni dani. Pored mnogih životnih opasnosti, naročito je bio ugrožen grad i njegovi žitelji za vreme raketiranja sa velikih udaljenosti. Te ubojne tvrđave imale su ogromnu razornu moć. Slučaj je hteo da se baš iznad Mišine rezidencije odvojila bojeva glava od pogonskog dela rakete. Pogonski deo bio je težak nekoliko tona, a posle odvajanja od bojeve glave, na zemlju je dolazio slobodnim padom. Na tom putu do zemlje mnogi delovi su odvojeno padali na zemlju. Tako je, jednog dana, uređaj za hlađenje pogonskog dela pao u dvorište Mišine rezidencije. Pogonski deo pao je desetak metara dalje u dvorište susedne zgrade. Na nesreću, tog jutra vlasnik kuće pripremao je automobil za odlazak na pijacu. Njegovo troje dece radoznalo je trčkaralo oko kola, pomažući ocu da se pripremi za put. Pri direktnom padu na ove grdosije automobil napravljen je krater dubok dva i širok tri metra. Ovom prilikom poginuo je otac i njegov najmlađi sin.

U vreme eksplozije Petrija je bila u velikom poslu, pripremajući večeru za kompletan vojno-diplomatski kor. Bila je praksa da se jednom mesečno sastaje Asocijacija vojno-diplomatskog kora i da svaki put bude drugi domaćin. Bio je stravičan prizor gledati kristalne servise kako se pretvaraju u parčiće u vitrinama koje su ulepšavale salon – pričala je Petrija posle oporavka od šoka. Naš kristal je bio veoma popularan u diplomatskom koru, pa nije ni čudo što su Petrijine prijateljice na sastanku Asocijacije VDK prvo zapazile nedostatak nekih delova